בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **י"ח** ב**אלול**, תשס"ב (**26** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ח באלול**, נוסדה **קבוצת עין חרוד** בעמק יזרעאל בידי חברי **גדוד העבודה** בשנת תרפ"א (1921-5681). בשנת תשי"ג (1953-5713), בעקבות ה'פילוג האידיאולוגי' ב"קיבוץ הארצי", חלק מהחברים פרשו והקימו קיבוץ נוסף מצפון לקיבוץ המקורי. שוב אוחדו שני הקיבוצים כעבור כ 30 שנה, בשנת תש"מ (1980-5740), במסגרת ה'תק"ם', אך הם שומרים על זהותם העצמית.

עין חרוד הוא מעיין מים למרגלות הרי הגלבוע, לידו ריכז **גדעון השופט** את ישראל לפני מלחמתו במדיין [ספר **שופטים**, פרק **ז**']. מי המעיין יוצרים את נחל חרוד הזורם דרך בקעת בית-שאן לירדן. ה' אמר לגדעון כי מחנהו גדול למלחמה זו, וציוה עליו להתיר לכל "ירא וחרד" לעזוב את המערכה. ואכן, 22,000 איש נטשוה ונותרו 10,000. שוב ציוה ה' את גדעון להוריד אותם אל **עין חרוד** ולהשקותם, וקבע כי כל אשר יכרע על ברכיו לשתות – ישוב. השאר, שיביאו את המים אל פיהם – ילחמו. מספר הלוחמים היה 300 איש(!) ואיתם ניצח גדעון את מדיין. יש הסוברים שעין חרוד היא ה"עין אשר ביזרעאל", שם חנו שאול וישראל בזמן שהפלישתים קיבצו את מחניהם באפק [**שמואל_א כ"ט**]. בימי מסעי הצלב התרחשה בעין חרוד מלחמה, בה גברו הצלבנים וכבשו את העיירה עין ג'אלוד שעל ידו, אך בשנת 4943 (1183) כבש אותה חזרה צאלח א-דין. בשנת 5020 (1260) ניצח הסולטאן הממלוכי בייברס את הפולשים המונגולים וגירשם מן הארץ. [אנציקלופדיה לבית ישראל]

~~~

היום, יום הולדתו של **ר' ישראל בן אליעזר, ה"בעל-שם-טוב"** בשנת 5458(1698), וגם היום בו נתגלה לעולם בגיל 36, בשנת 5494(1734). הבעש"ט היה מייסד החסידות ומנהיגה הנערץ לדורות. הוא התייתם בגיל צעיר ושימש כעוזר למלמד ב'חדר', והיה מוליך את הילדים לתפילות בבית-הכנסת. נהג להתבודד שעות רבות בשדות וביערות. בתחילה הוא התפרנס כעם הארץ – כיוון שעוד הסתיר את גדלותו – במלאכת הובלת טיט. הוא המשיך במנהגי ההתבודדות מספר שנים, בהן ניסח את עיקרי תורתו תוך התבוננות מעמיקה בבריאה ובנפלאותיה. הוא למד שחיטה ונעשה שו"ב (שוחט ובודק).
כאמור, בגיל 36, **נתגלה אורו של הבעל-שם-טוב** ורבים החלו נוהרים לפיתחו לשמוע מתורתו וללמוד מהנהגותיו. הוא הירבה לנדוד בערים ובכפרים כדי לקיים מצוות פדיון שבויים או לתקן נשמות. לבסוף קבע מושבו בעיר מז'בוז' שבאוקראינה, שם העמיד תלמידים רבים. היה למנהיג לכלל ישראל, ביתו היה פתוח לכל דורש. כל ימיו שאף לעלות לארץ-ישראל, אך משמיים עיכבו בעדו, והוא אמר כי עדיין לא הגיע הזמן לכך, אבל תקוותו עזה שהדבר יעלה בידו.
הבעש"ט הצליח לחולל תמורה כבירה ברוח העם. דורו היה ירוד ברוח ובחומר. מבית – אימת משומדים-פרנקיסטים, מלשינים ומוסרים. מחוץ – נגישות הפריצים העושים ביהודים ככל העולה על רוחם, ומדכאים את נפש היהודי. ואילו הבעש"ט נסך רוח חדשה בהמונים בלמדו את כוחה של התעלות הנפש, שאינה צריכה לא לאמצעים חומריים, ולא לגדלות מופלגת בתורה, שהרי אפשר לחוש רוממות שמחה מעצם היותך יהודי, ואפשר לבקוע רקיעים

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שני**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **י"ח** ב**אלול**, תשס"ב (**26** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בתפילה פשוטה. ואמנם הבעש"ט החדיר בהמוני בית-ישראל את השמחה והדבקות בה', ואת התחושה שלמרות כל צרות היומיום – **"אשרינו מה טוב חלקנו"**. [אנציקלופדיה לבית ישראל]

"כאשר שמענו כן ראינו בעיר ה' צב-אות בעיר אלוקינו, אלוקים יכוננה עד עולם סלה."[תהלים מ"ח 9]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שני

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל